

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 grudnia 2025 r.

Poz. 7214

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.684.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 28 listopada 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIII/207/25 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 października 2025 r. w sprawie nadania Statutu Domowi Pomocy Społecznej „Wędrowiec” w Bytomiu, w części określonej w § 2 uchwały, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Bytomiu nadała Statut Domowi Pomocy Społecznej „Wędrowiec” w Bytomiu, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

Jako podstawę prawną do jej podjęcia Rada wskazała m.in. przepisy art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.).

Uchwała została doręczona została organowi nadzoru w dniu 31 października 2025 r.

Przechodząc do analizy niniejszej uchwały, należy wskazać, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, którego wejście w życie uzależnione jest od uprzedniej publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Wobec czego Rada Miejska zasadnie postanowiła w § 4 uchwały, że: *Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego*.

Jednocześnie w § 2 uchwały Rada wskazała, że: *Traci moc uchwała nr LXVIII/903/06 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 29 czerwca 2006 roku w sprawie nadania Statutu Domowi Pomocy Społecznej „Wędrowiec” w Bytomiu*. Zauważyć należy, że akt wymieniony w § 2 uchwały nie został zakwalifikowany do aktów prawa miejscowego, tj. nie zawierał regulacji dotyczących jego ogłoszenia w trybie przewidzianym dla aktów prawa miejscowego i jego wejście w życie nie zostało uzależnione od urzędowej promulgacji (tj. od ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym). Stwierdzić zatem należy, że nie jest dopuszczalne uchylenie aktu wymienionego w § 2 uchwały w trybie przewidzianym dla uchylenia aktów prawa miejscowego. W ocenie organu nadzoru niedopuszczalne jest uchylenie aktem prawa miejscowego uchwały nieposiadającej takiego charakteru. Tym samym uchylenie uchwały, która stanowi akt kierownictwa wewnętrznego powinno nastąpić w takim samym trybie, w jakim dana uchwała uchylająca weszła w życie, tj. z dniem podjęcia lub z określoną przez Radę Miejską konkretną datą.

Organ nadzoru podkreśla, że charakter prawny aktu uchylającego musi być obowiązkowo taki sam jak aktu uchylanego. Przepisy uchylające mają charakter niesamodzielny, albowiem w przeciwieństwie do przepisów merytorycznych nie służą one bezpośrednio do wyrażania norm prawnych, lecz do wyeliminowania

z obrotu prawnego przepisów merytorycznych. Wobec powyższego w rozpatrywanej sprawie, jedynym legalnym sposobem eliminacji uchwały, której nie przypisano waloru aktu prawa miejscowego, może być podjęcie nowej, odrębnej uchwały (tzw. zwykłej), której przedmiotem byłoby jedynie postanowienie o uchyleniu uchwały. Uchylana uchwała LXVIII/903/06 nie została opublikowana we właściwym promulgatorze i weszła w życie z dniem podjęcia (por. § 3 tej uchwały).

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Z powołanego przepisu Trybunał Konstytucyjny wyprowadza tzw. zasadę przyzwoitej legislacji. Składa się na nią szereg dyrektyw związanych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym (K. Działocha, T. Zalański, *Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa*, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Nie ulega wątpliwości, że również uchwałodawca lokalny pozostaje związany tą zasadą na etapie podejmowania uchwał.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXIII/207/25 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 października 2025 r. w sprawie nadania Statutu Domowi Pomocy Społecznej „Wędrowiec” w Bytomiu, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w części określonej na wstępie uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz